

ORIGINAL ARTICLE

MJSSH
Muallim Journal of
Social Science and Humanities

பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சியின்போது மலாயாவாழ் தமிழ்ச்
சமுதாயம் அடைந்த மேலாதிக்கநிலை
[PIRITṬIṢ KĀLANIYA ĀṬCIYINPÖTU MALĀYĀVĀL
TAMIḶC CAMUTĀYAM AṬAINṬA MĒLĀTIKKANILAI]

**THE HEGEMONISM ON TAMIL COMMUNITY DURING
THE BRITISH COLONIAL RULE**

மு. மணியரசன் / M. Maniyarasan Muniandy *¹

¹ Tamil Study Department, Malaysian Teachers Education Institute, Tuanku Bainun Campus,
Bukit Mertajam, Penang, Malaysia. Email: maniyarasan.muniandy@gmail.com

*Corresponding author

DOI: <https://doi.org/10.33306/mjssh/138>

Abstract

Malaya was under colonial rule by the British at the beginning of the industrial revolution in the world. Rubber was considered an essential commodity for the car industry. The UK government approached East India Company entrepreneurs and advised them to set up rubber plantations in Malaya. Those suggestions were accepted and arrangements were made for deforestation in order to plant rubber trees throughout Malaya. The locals retreated to do the work. On the advice of the British rulers, South Indian Tamils were brought to Malaya by the kangani system and by contract system and settled in rubber plantations. The Tamil people destroyed the jungles surrounding Malaya and planted rubber trees. Later, they were hired as rubber tapper in rubber plantations. The Tamil people who worked in this way suffered from the British investors, the Sri Lankan Tamils who worked as plantation managers and the non-Tamil Indians who worked as clerks. C.Vadivelu, a senior Malaysian Tamil writer, has made clear through his short stories the cruelty of the hegemonism of British investors. His three collections of short stories are considered as the primary sources of this study and the historical references of Malaysia as supporting sources of the study. Data collected from short stories have been analyzed based on postcolonial theory. This study reveals the fact that the Malay Tamil people were sociologically and economically dominated by the British colonial rulers.

Keywords: orientalism, hegemonism, East India Company, kangani system, contract system, postcolonial theory

ஆய்வுச் சாரம்

உலகில் தொழிற்புரட்சி தொடங்கிய காலக்கட்டத்தில் மலாயா பிரிட்டிஷ்காரர்களின் காலனிய ஆட்சியின்கீழ் இருந்தது. கார் தயாரிப்புத்துறைக்கு ரப்பர் அத்தியாவசியப் பொருளாகக் கருதப்பட்டிருந்தது. இங்கிலாந்து அரசு கிழக்கிந்திய நிறுவனத் தொழில் முனைவர்களை அணுகி, மலாயாவில் ரப்பர் தோட்டங்களை நிறுவ ஆலோசனை வழங்கியது. அந்த ஆலோசனைகள் ஏற்கப்பட்டு மலாயா நாடெங்கும் ரப்பர் மரங்கள் நட்டும் பொருட்டு காடுகள் அழிக்க ஏற்பாடுகள் நிகழ்ந்தன. உள்ளூர் மக்கள் அவ்வேலைகளைச் செய்யப் பின்வாங்கினர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களின் ஆலோசனையின்பேரில் தென் இந்தியத் தமிழர்கள் கங்காணி முறையிலும், ஒப்பந்த முறையிலும் மலாயாவுக்குத் தருவிக்கப்பட்டு ரப்பர் தோட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். மலாயாவை சூழ்ந்திருந்த பெருங்காடுகளை அழித்து ரப்பர் மரங்களைத் தமிழ் மக்கள் நட்டு வளர்த்தனர். பின்னர், ரப்பர் தோட்டங்களில் பால்மரம் சீவும் தொழிலாளிகளாக அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். அவ்வாறு வேலை செய்த தமிழ் மக்கள் பிரிட்டிஷ் முதலாளிமார்களாலும், தோட்ட மேலாளராகப் பணிசெய்த இலங்கைத் தமிழர்களாலும், எழுத்தர் (கிராணி) பணி செய்த தமிழர் அல்லாத பிற இந்திய மக்களாலும் அவதிகள் அடைந்துள்ளனர். பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களின் மேலாதிக்கத்தின் கொடுமையினை மலேசியாவின் மூத்த எழுத்தாளர் சி.வடிவேலு அவர்கள் தனது சிறுகதைகளின்வழி நன்கு உணர்த்தியிருக்கின்றார். அன்னாரின் மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகள் இந்த ஆய்வின் முதன்மை ஆதாரங்களாகவும் மலேசிய நாட்டின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ஆய்வின் துணை ஆதாரங்களாகவும் கொள்ளப்பட்டு உள்ளன. சிறுகதைகளில் இருந்து திரட்டப்பட்ட தரவுகள் பின்காலனிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வின்வழி மலேயாவாழ் தமிழ் மக்கள் பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சியாளர்களால் சமூகவியல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் மேலாதிக்கத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

கருச்சொற்கள்: கீழ்த்திசைவாதம், மேலாதிக்கம், கங்காணி முறை, ஒப்பந்த முறை, பின்காலனியம், கிழக்கிந்திய நிறுவனம்

This article is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial 4.0 International License

Received 5th March 2021, revised 28th March 2021, accepted 13th April 2021

முன்னுரை

கீழ்த்திசைவாதம் (Orientalism) என்ற சிந்தனையை உருவாக்கிய எட்வர்ட் செய்த், விளிம்புநிலை சிந்தனையை உருவாக்கிய காய்த்ரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக், கலப்பினம் பற்றிய கோட்பாட்டை முன்மொழிந்த ஹோமி பாபா எனப் பல ஆய்வாளர்களால் வளர்த்து எடுக்கப்பட்ட கோட்பாடே பின்காலனியம் ஆகும். பிரிட்டிஷ்காரர்களால் எழுதப்பட்ட சில கோட்பாடுகள் இவர்களால் மீண்டும் ஆராயப்பட்டன. இவர்கள் முன்வைத்த சில கோட்பாடுகள் இதுவரை நம்மப்பட்டு வந்த சில சட்டங்களைக் கேள்விகளுக்கு உள்ளாக்கி சிந்திக்க வைத்தன. தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள், போதாமைகள், அரசியல் விடுதலை பெற்ற பின்

கைமாறிய அதிகாரங்கள், காலனிய நவீன மாற்றங்களை மீறித் தொடரும் நிலவுடைமை, சாதிய, மத, பாலின ஒடுக்குமுறைகள், காலனிய நவீனம் சாத்தியமாக்கிய உடைப்புகள், இச்சமூகங்களின் உட்கூறுகளில் இருந்து மேற்கிளம்பும் புதிய போராட்டங்கள், மாறிவரும் உலகமயமாக்கலால் இத்தேசங்களில் ஏற்படும் சிதைவுகள், உருமாற்றங்கள், இத்தேசங்களுக்குள் நடக்கும் இனப்போராட்டங்கள் போன்றனவற்றை பின்காலனியம் ஆராய்கின்றது. காலனித்துவ ஆட்சி முறைகளினால் பாதிப்புற்ற உள்ளூர் சமூகத்தின் செயல்பாடுகளையும் தியாகங்களையும் பின்காலனியம் விவரிக்கின்றது.

ஆய்வின் பின்னணி

கங்காணி முறை மற்றும் ஒப்பந்த முறையிலான தொழிலாளர் முறை போன்ற கட்டுப்பாடுகளுடன் வாழ்க்கை நடத்திய ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நியாயமான முறையில் மனித உரிமைகளையும் தொழிலாளர் உரிமைகளையும் தோட்ட உரிமையாளர்களிடமிருந்து கோரிப் பெற்றுக்கொள்ளத் துணிவில்லாமல் இருந்தனர். பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களால் நிருவாகிக்கப்பட்ட ரப்பர் தோட்டங்களில் அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் கடுமையாக உழைத்தனர். இருப்பினும், கடன் மேலிட்டு அவர்களின் வாழ்க்கை அடுக்கடுக்கான துன்பங்களாலும் வறுமையினாலும் நிரம்பியிருந்தது. பாட்டன் முப்பாட்டன் செய்த அவ்வகைத் தியாகங்களை மதிக்கவேண்டும்.

ஆய்வுக் குவிவு

மலேசிய நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் ரப்பர் தோட்டத்துறை ஆற்றிய முதன்மைப் பங்களிப்பினை யாராலும் மறக்கவோ மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. ஆங்கிலேயர்களால் எழுதப்பட்ட வரலாறு மலேசியத் தமிழ் மக்களின் தியாகங்களையும் பங்களிப்பினையும் ஓரங்கட்டி இருந்தாலும், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் மறைக்கமல் நன்குப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளன. இவற்றைப் பின்காலனியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் தொழிலாளர் சமுதாயம் அடைந்த துயரங்களை துல்லியமாக அறியலாம்.

ஆய்வின் நோக்கம்

வெற்றி பெற்றவர்கள், சக்தி வாய்ந்தவர்கள், மேலாதிக்கம் வாய்ந்தவர்கள் போன்றோர் விளிம்புநிலை மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவர் என்று பின்காலனிய ஆய்வுகள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட இவ்வாறான விளிம்புநிலை மக்கள் தங்கள் ஆசைகள் மற்றும் கவலைகளை வெளிப்படுத்த வாய்ப்புகளைத் தேடுவர். இவ்வாறான மக்களின் மன உணர்வுகளை உலக்குக்குத் தெரிவிக்க கற்றறிந்த நிகராளி ஒருவர் தேவை' என்பது காயத்ரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பீவக் அவர்களின் வாதமாகும். அன்னாரின் கருத்துரைக்கு ஏற்ப, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குரலாக, மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் திகழ்ந்து வருகின்றன. சி.வடிவேலு எழுதிய சிறுகதைகளை பின்காலனியக் கொள்கையின்படி ஆராயும் வேளையில் இவ்வாறான உண்மைகள் வெட்டவெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன.

முந்தைய ஆய்வுகள்

ஈயம், ரப்பர் போன்ற மூலப்பொருட்களுக்காக மலாயாவை நாடி வந்து, உள்ளூர் அரசியலில் கட்டம் கட்டமாக ஊடுருவி, பின்னர் முழு மலாயாவையும் கைப்பற்றி பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஆட்சி புரிந்தனர். ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியே அவர்கள் கடல் கடந்து, கண்டங்கள் கடந்து, மூலப்பொருட்களை நாடிச்செல்லும் உந்துதலை ஏற்படுத்தியது. அதன்பொருட்டு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் லண்டனில் உள்ள முதலீட்டாளர்களை மலாயாவின் உள்ள ரப்பர் தோட்டங்களில் முதலீடு செய்ய ஊக்குவித்தது. அதன் பயனால், 1953-ஆம் ஆண்டில் 83 சதவிகித ரப்பர் தோட்ட நிலங்கள் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களால் உரிமையாக்கப்பட்டிருந்தன. மீதம் உள்ள 14 சதவிகித ரப்பர் தோட்டங்கள் சீனர்களாலும், 3 சதவிகித நிலங்கள் இந்தியர்களாலும் உரிமையாக்கப்பட்டிருந்தன எனப் புதுச்சேரி குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களின் ரப்பர் தோட்டங்களில் பல்மரம் சீவும் தொழிலாளிகளாகத் தென் இந்தியாவில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட தமிழர்களே இருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உள்ளூர் மக்கள் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களின்கீழ் வேலை செய்ய விரும்பாததன் காரணமாக, இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தென் இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டார்கள் என்பது K.S.சண்டு, (1969)¹ மற்றும் J.N. பார்மெர் ஆகியோரின் கருத்தாக அமைகின்றது. அடிமையாக வேலை செய்யும் முறை, தோட்ட மேற்பார்வையாளர்களின் ஆக்கிரமிப்பு, குறைந்த சம்பளம், அதிகமான மரண எண்ணிக்கை போன்றவை உள்ளூர் மக்கள் ரப்பர் தொழிலில் ஆர்வம் காட்டாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் என ராமசாமி (1999)² கோடிக்காட்டுகின்றார். ரப்பர் தோட்டத்துறை பலவிதமான ஆபத்துகளைக் கொண்டமைந்து இருந்தது என்ற சூழலைத் மேற்காணும் ஆய்வாளர்களின் கூற்றுகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. சர் பிரடெரிக் வெல்ட் 'இந்தியர்கள் மனத்தளவில் மிக இலகுவானவர்கள், அவர்களை மிக எளிய முறையில் கவர்ந்திடலாம். அவர்களை நமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதால் மலேசியாவில் இந்தியர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும்' என்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டு இருந்தார். சர் பிரடெரிக் வெல்ட் அவர்களின் எண்ண வெளிப்பாடுதான் அதிக அளவிலான தமிழர்களை மலாயா நாட்டிக்கு ஆங்கிலேயர்களால் அழைத்துவரக் காரணம் ஆனது. 1838 முதல் 1899ஆம் ஆண்டு வரை சுமார் 1,153,770 தமிழ் மக்கள் கங்காணி முறையில் மலாயாவுக்குத் தோட்டத் தொழிலாளராகக் கொண்டுவரப்பட்டனர் (ராமசாமி, 1999)². இவ்வாறு அழைத்துவரப்பட்ட தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள்தான் ரப்பர் மரம் சீவும் தொழிலாளிகளாகவும், வெளிகாட்டுத் தொழிலாளிகளாகவும் வேலை செய்ந்துவந்தனர். அவர்கள்தாம் மேலாதிக்கத்திற்கு (hegemoni)ஆளாகியிருக்கிறார்கள். தோட்டப்புறத்தில் பணிபுரிந்த இந்திய சமூகத்தினர் தோட்டத் தொழிற்சங்க நிருவாகிகள் மற்றும் முதலாளிகளான பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் ஆகியோரின் இருமுகப் போக்கிலிருந்தும் (ambivalence) தப்பவில்லை. 1939ஆம் ஆண்டு, ஆண் தொழிலாளர்கள் 50 காசும், பெண் தொழிலாளர்கள் 40 காசும் நாள் சம்பளமாகப் பெற்றனர். ஜப்பானியர்களின் ஆட்சிக்கு முன்னே ஆண் தொழிலாளர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு தலா 60 காசும், பெண் தொழிலாளர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு தலா 50 காசும் சம்பளமாக கிடைக்கப்பெற்றன என்ற கூற்றினை இராமசாமி முன் வைக்கின்றார். பால் அடிப்படையில் இருமுகப்போக்கு இருப்பதை இதன்வழி அறியமுடிகின்றது. மேலும், சீனத் தொழிலாளர்களின் நாட் சம்பளம் இந்தியர்களைவிட அதிகமாக இருந்தது. 1929-இல் சீனர்கள் 85-90 காசுகளும் இந்தியர்கள் 50-55 காசுகளும் நாட் சம்பளமாகப் பெற்றனர் என்ற உண்மையை அவர் மேலும் நிறுவுகின்றார். தோட்டங்களில் தொழிற்சங்கத் தலைவர், காரியதரசி போன்றோர் சாதாரண வேலை செய்பவர்களாகவே இருந்தனர். ஆனால், பின்னர் அங்கு மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் இவர்கள் கங்காணிகளாகவும் மண்டோர்களாகவும் மாறியுள்ளனர். தோட்ட நிருவாகங்கள் தங்களுக்கு ஏற்றவாறான ஒரு

சாதகமான சூழ்நிலையை அமைத்துக்கொண்டது (ஜானகிராமன், 2006)³. 2.11.1954-ஆம் நாள் கோலாலம்பூரில், செந்துல் செட்டியார்கள் மண்டபத்தில் 350 தொழிற்சங்கவாதிகள் முன்னிலையில், நாட்டில் தனித் தனியாகச் செயல்பட்டுவந்த ஐந்து வகையான தோட்டத் தொழிற்சங்கங்களை ஒருங்கிணைத்து 'தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம்' உருவாக்கினார்.பி.பி. நாராயணனை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் மிகவும் பாராட்டினார்கள் (ஜானகிராமன், 2006)³. மேற்குறிப்பிட்ட செய்திகள் அனைத்தும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடுவோம் என்ற வாக்குறுதியைக் காற்றில் பறக்கவிட்ட தொழிற்சங்கவாதிகளின் இருமுகப்போக்கினைக் காட்டுகின்றது. தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கமானது தொழிலாளர்களின் நலன்களை பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இச்சங்கம் பணிந்து நடக்கும் தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதிப்பதில் அது தவறிவிட்டது (ஜெயின், 1970)⁴. ரப்பர் தோட்டங்களில் கிராணிகளாகப் பணிபுரிந்தவர்களில் அதிகமானோர் யாழ்பாணத் தமிழர்களும், மலையாள வம்சாவளியினரும், தெலுங்கு வம்சாவளியினரும் ஆவர். இவர்களுள் யாழ்பாணத் தமிழர்கள் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களை ஒதுக்கி வெறுத்தனர். இந்தியத் தமிழர்களை தங்களுடன் அண்டவோ ஒண்டவோ விடுவதில்லை (ஜானகிராமன், 2006)³. மேற்குறிப்பிட்ட ஜானகிராமனின் கூற்றுக்கள் போலித்தம் (mimicry) நிகழ்ந்திருப்பதை மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. தோட்டங்களில் மேற்பார்வையாளர்களாக வேலை செய்த ஈழத்தமிழர் சிலரின் அடாவடிச் செயல்கள் பெரும்பான்மைத் தமிழர்களின் மனத்தை மிகவும் வாட்டின. அதனால் அவர்கள் ஈழத்தமிழர்களை உளமார வெறுத்தனர். இரா.ந. வீரப்பனாரின் அவ்வரிகள் ஜானகிராமனின் கூற்றினை மேலும் மெய்ப்படுத்துகின்றன. காலனியாளர்களின் தயவைப்பெறும் பொருட்டு ஈழத்தமிழர்கள் ரப்பர் தோட்டத்தில் தொழிலாளராகப் பணியாற்றிய தமிழர்களை வழிநடத்திய போக்கு போலித்தமே (mimicry) ஆகும்.

ஆய்வு முறைமை

பின்காலனியக் கோட்பாட்டின்படி இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டிஷ்காரர்களின் அரசியல், சமூக மேலாதிக்கங்களால் ரப்பர்தோட்டத் தமிழ் மக்கள் ஒடுக்கு முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு 'விளிம்புநிலை' (subaltern) மக்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆதிக்கம் படைத்தவர்கள், அதிகாரம் உள்ளவர்கள் போன்றோர் எப்படியெல்லாம் தோட்டத் தொழிலாளர்களை ஒடுக்கினர் என்பதனைச் சிறுகதைகளில் வரும் கதைமாந்தர்கள், சம்பவங்கள் நன்கு உணர்த்துகின்றன. சி.வடிவேல் அவர்களின் 'புதிய பாதை' மற்றும் 'இருண்ட உலகம்' ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் முதன்மைத் தரவுகளாகவும் மலேசிய நாட்டின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் துணைத்தரவுகளாகவும் இவ்வாய்வின் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வின் கருத்துகள் விளக்கமுறை அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு முடிவு

பொய் வாக்குறுதிகள், நம்ப வைத்து ஏமாற்றுதல், மனித உரிமை மீரல்கள், மனிதரை அடிமைப்படுத்துதல் போன்றன மனிதபிமானமற்ற போக்குகளாகும். இவை அனைத்தும் அடக்குமுறையின் உச்சங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக மலேயா வந்த தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்களை பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் வாட்டி வதைத்த கொடுமைகள் மன்னிக்க முடியாத குற்றங்களாகும். ஹரி சன்ஸ் & க்ரோஸ்ஃபீல்ட், பெளஸ்ஃபீல்ட்-பட்டெரி,

R.E.A- கம்பர்பேட்ச், சைம் டார்பி, டஃப் டெவெலெப்மண்ட், சொக்ஃபிண்டன் டன்லொப் ரப்பர் கம்பெனி போன்றவை மலாயாவில் ரப்பர் தொழிலில் முதலீடு செய்த பிரிட்டிஷ் முதலீட்டு நிறுவனங்களாகும். இந்நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த ரப்பர் தோட்டங்களில் தமிழர்கள் பால்மரம் சீவி வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர். முதலீட்டாளர்களின் மேலாதிக்கத்தினாலும் அடக்கு முறையினாலும் ரப்பர் தோட்டங்களில் வாழ்ந்த ஏழைத் தொழிலாளர்கள் பேச்சுரிமை பரிக்கப்பட்ட மனிதர்களாகச் சிறுகதைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இழிவாக நடத்திய சூழல்களையும், ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அடிமைகளைபோல் நடத்தப்பட்ட காட்சிகளையும், கங்காணிகளின் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் தோட்ட நிருவாகத்தின் விதிமுறைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டிருந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தவிப்புகளையும், தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை வெளியில் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கும் நிலைகளையும், தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலன் காப்பதில் அலட்சியம் காட்டிய பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களின் தோட்ட நிருவாகிகளின் மேலாதிக்கங்களையும் அடக்கு முறைகளையும் சி.வடிவேலுவின் சிறுகதைகள் நன்குப் படம் பிடித்து காட்டி உள்ளன.

பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் தென் இந்தியாவின் கிராமப்புறங்களில் இருந்து மலேயாவுக்கு முதலில் வந்த சிலரைக் கங்காணிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களைத் தங்கள் கைப்பாவைகளாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். கங்காணிகள் வழியாக பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் கொடுத்த பொய் வாக்குறுதிகளால் ஏழை விவசாயிகள் ஈர்க்கப்பட்டனர். நிலம் மற்றும் பொருட்களை அடைமானம் வைத்து, மலாயாவுக்குக் கப்பல் ஏறி வந்தனர். மலேயா வந்து சேர்ந்ததும் காடுகள் சூழ்ந்த மலேயாவின் உண்மை நிலை அறிந்து ஏமாற்றம் அடைந்துள்ளனர். அவ்வாறு ஏமாற்றம் கண்ட ஏழைகளின் பிரதிநிதியாக சின்னக்கண்ணு என்ற கதாப்பாத்திரம் 'திருவாளர் சின்னக்கண்ணு' சிறுகதைவழியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. "தமிழக கிராமப்புறப் பகுதிகளில் சுற்றி திரியும் கங்காணிக் கூட்டம், ஏழ்மையின் காரணமாக நீண்ட வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் மனத்தைக் கவர்ந்தனர்" (68:70) என்ற வரலாற்று உண்மையை இக்கதையில் புகுத்தி இருக்கின்றார் எழுத்தாளர் வடிவேலு (1970)⁵. ரப்பர் தோட்டங்களின் உரிமையாளராக இருந்த பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள், கங்காணி தரப்பினரைத் தங்களது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் என்ற உண்மை இங்கு வெளிச்சமாகிறது.

'திருவாளர் சின்னக்கண்ணு' சிறுகதையினில் மனித உரிமை மீரல்களும் நிகழ்ந்துள்ள என்பதை ஆசிரியர் கோடிக்காட்டியிருக்கிறார்.'திருவாளர் சின்னக்கண்ணு' சிறுகதையினில் 'மலாயா இன்னும் வளர்ச்சியடையாமலும் அடர்ந்த காடுகளினாலும் மூடப்பட்டிருந்தது, ரப்பர் கன்றுகளை நடுவதற்காக அடர்ந்த காடுகளை அழிக்கும் வேளையில் பலர் இறந்தனர்' என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பினை சிறுகதையினில் இணைத்துள்ளார் சிறுகதை ஆசிரியர். 'கங்காணி என்னை ஏமாற்றிவிட்டார், மலேரியா நோயினாலும், உணவு போதாக்குறையினால் ஏற்பட்ட பசிக்கொடுமையினாலும் தமிழர் பலர் இறந்துவிட்டனர்' என்ற வரலாற்று வரிகள் வாசகரை இரங்கச்செய்கின்றன. மேலும், ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை புரியும் சில தொழிலாளர்களின் வயிற்றைப் பார்ப்பதற்கு ஆறு மாத கர்ப்பினிப் பெண்ணின் வயிற்றைப்போல் இருக்கிறது எனச் சின்னக்கண்ணு என்ற கதாப்பாத்திரத்தின் வழியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மலாயாவில் காணப்படும் கொசுக்கள் இந்தியாவில் உள்ள கொசுக்களைவிட பெரியதாகவும் ஆபத்தை விளைவிக்கும் தன்மை உடையதாகவும் உள்ளன என்றும் விளக்கியிருக்கின்றார். மலாயா வளர்ச்சியடைந்த ஒரு நாடு என்றும், அங்குச் சூலமமான முறையில் அதிக ஊதியம் பெறலாம் என்று கற்பனை செய்திருந்த என்ற சின்னக்கண்ணுவின் மனக்கோட்டை மண்கோட்டையாகின்றது. அடர்ந்த

காடுகளை அழித்து ரப்பர் கன்றுகளை நடுவதற்காகத்தான் சின்னக்கண்ணு கங்காணியால் இங்கு வரவழைக்கப்பட்டார் என்ற உண்மையை எதிர்ப்பார்க்கவே இல்லை. அதே சிறுகதையில், “காடுகள் அழித்தலின்போது பலர் பூச்சி மற்றும் அட்டை கடிகளின் காரணமாகக் காட்டிலேயே உயிர் நீத்தனர்” என்ற செய்தியைச் சின்னக்கண்ணு கதாப்பாத்திரத்தின் வழியாக சிறுகதை ஆசிரியர் உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளார்.

சமூக நலன் என்பது பாதுகாப்பு, புணர்வாழ்வு, தடுப்பு, வளர்ச்சி மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு ஆகும். சமூகநலம் என்பது உடல் வன்முறை, சமூக உணர்வு மற்றும் மனநிலை வகையில் பாதுகாக்கப்படுதல் ஆகும். துஷ்பிரயோகம், சித்திரவதை, துஷ்பிரயோகம், பாரபட்சம் மற்றும் சுரண்டல்களில் இருந்து குடும்பம் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று மலேசிய சமூக நல இலாக்காவின் 1946ஆம் ஆண்டி அறிக்கை தெளிவுபடுத்துகின்றது. மேலும், ரப்பர் தோட்ட முதலாளிமார்கள் “The RUMP Labour Code: 1933 என்ற தொழிலாளர் நல சட்டத்தைத் தொழில் இடங்களில் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினையும் விடுத்துள்ளது. “தொழிலாளர்களின் உடல் நலத்திலும் அத்தோட்டத்திலேயே வசிக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினரின் உடல் நலத்திலும் முதலாளிகளுக்குப் பொறுப்பு உள்ளது. அவர்களது வசிப்பிடம், சுகாதாரம் ஆகியவை தொடர்பான பண ஒதுக்கீடும் அவசியம்” என்று அச்சட்டம் தொழிலாளர் நலனைப் பேணும் வகையில் இயற்றப்பட்டிருந்தாலும் இச்சட்டம் நடப்பில் இருந்தும் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் அதனைப் புறந்தள்ளியது கேள்விக்குறியதாகும். “ஆறு குடும்பங்கள் ஒரே கழிப்பறையைப் பயன்படுத்தினர் என்றும், வீட்டின் சுவர்கள் பழைய பலகையால் எழுப்பப்பட்டு இருந்தன” என்றும் சி. வடிவேல் ‘தாயும் மகளும்’ சிறுகதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இச்செயல், மேலாதிக்கத்தின் உச்சமாகும். ஒரு குடும்பப் பெண்ணாகக் காட்டப்பட்டிருக்கும் வேலம்பாள், “அங்கு (இந்தியா) உள்ள வீட்டின் சுவர்கள் களிமண்ணால் எழுப்பப்பட்டவை, இங்குள்ள (மலாயா) வீட்டின் சுவர்கள் பழைய பலகைகளால் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அங்கு வீட்டின் கூரைகள் வைக்கோலால் மூடப்பட்டிருக்கும் ஆனால் இங்கு தகரத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது, அங்கு தரையெல்லாம் மணல், ஆனால் இங்கோ, தரையெல்லாம் சேறு” என்று வேலம்மா என்ற கதாப்பாத்திரத்தின்வழி மலாயாவில் வாழும் தமிழர் வீடுகளைப்பற்றிக் காட்சிப்படுத்துகின்றார். இருப்பிடம் தொடர்பான அதே சிக்கல் ‘இரட்டைப் பூட்டு’ சிறுகதையினிலும் வெளிப்படுகின்றது. “ஒரு வரிசையில் ஆறு வீடுகள் இருக்கும். ஆறு குடும்பங்கள் ஒரு கழிப்பறையைப் பயன்படுத்துவர்” என்ற சி.வடிவேலுவின் வரிகள் பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்தின் அவலத்தை உணர்த்துகின்றன.

மைக்கேல் ஸ்தென்சன் ‘இந்தியர்களை மலாயாவுக்கு இடம்பெயர்த்ததன் விளைவாக ஐரோப்பிய அரசியல் மற்றும் பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரம் மேம்பட்டது’ என்ற கருத்தை அவரது ஆய்வறிக்கையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனைத்து சலுகைகளையும் உரிமைகளும் பெற முழு தகுதி உள்ளவர்கள் ஆவர். ஆனால், இத்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களால் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் தொழிலாளர்கள் எந்தவொரு சலுகைகளையும் அனுபவிக்கவில்லை என்ற மேற்குறிப்பிட்டவர்களின் கருத்தினை கலைமுத்து (2008)⁶ மேலும் நிறுவியிருக்கின்றார். தோட்ட உரிமையாளர்களை நோக்கிச் சாபம் விடுகின்றார். இக்கதைமாதிரின் கூற்று மேற்குறிப்பிட்ட அறிஞர்களின் கருத்துக்களோடு ஒத்துசைக்கின்றது எனலாம். நம்ப வைத்து ஏமாற்றி மனிதரை அடிமைப்படுத்திய பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்களின் போக்கு இங்கு உண்மையாகின்றது. உலக அளவில் ரப்பர் பாலின் விலை நன்கு ஏற்றம் கண்டிருந்தாலும், ரப்பர் தோட்ட தொழிலாளிகளுக்குக் குறைந்த பட்சம் சம்பளமே வழங்கப்பட்டது என ராமசாமி (1999)² மேற்கோள் காட்டுகின்றார். தோட்டப்புறத்தில் இருக்கும் தமிழர்கள் ஏழ்மையாகவும்

அவர்களது நலன்கள் தோட்டப்புறத்தை பெரும்பாலும் உரிமையாக்கிக் கொண்ட ஆங்கிலேயர்களால் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையை கலைமுத்து (2008)⁶, இராமசாமி (1999)² ஆகியோர் முன்வைக்கிறார்கள். சி.வடிவேல் தனது 'புதிய பாதை' சிறுகதையில் 'நகருக்குப் படிக்க வந்ததில் அம்மாவிடம் இருந்த இரண்டு பவுன் காப்புகளும் பாசாக்கடைக்குச் சென்றுவிட்டன', என்ற வரிகளும், 'கண்ணன் ரிமுவ் வகுப்பில் படிக்கிறான்' என்ற சிறுகதையினில் "மனைவியின் இரண்டு காப்புகளையும் பாசாக்கடையில் வைத்து ஏழு சிவப்பு நோட்டுகளைக் கண்ணனிடம் கொடுத்தார்" என்ற வரிகளும் தொழிலாளரின் வருமான அளவை நன்குப் பளிச்சிடுகின்றன. வருமானம் போதாத நிலையில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களிடம் உள்ள தங்க நகைகளை அடகு வைக்கின்றனர் என்ற செய்திகளும் சி.வடிவேலுவின் சிறுகதையினில் வெளிப்படுகின்றன.

தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற செய்தி 'தாயும் மகனும்' சிறுகதை மூலமும் வெளிப்படுகின்றது. "வீட்டுப் பொறுப்பு முழுவதும் அம்மாகண்ணுவின் தலைமீதுதான். இருபதாம் தேதி முப்பது வெள்ளி அட்வான்ஸ் வாங்கியதுபோக, ஏழாந் தேதி சம்பளத்தன்று சின்னதுரை சம்பளமாக அவள் கையில் கொடுத்தது சங்கத்துக்கும் கோவிலுக்கும் வெட்டிக்கொண்டு, பத்து வெள்ளி சிவப்பு நோட்டுகள் ஆறும் கொஞ்சம் சில்லரையும்தான். வங்காக்கடையில் பாக்கியைக் கொடுத்தால்தான் கடைக்கார 'காக்கா' அரிசி, உப்பு, மிளகாய், சாமான்களைத் தருவார். துணிக்கார வங்காளியும், மீன்காரச் சீனனும் சம்பள வாசலிலேயே நின்று தங்கள் பாக்கிக்காக ஆளுக்கொரு சிவப்பு நோட்டை வாங்கிச் சென்றுவிட்டனர்" (1981)⁷ என்று சி.வடிவேலு குறிப்பிட்டிருப்பது அம்மாகண்ணு குடும்பம் எதிநோக்கும் சிக்கல் மட்டும் அல்ல. மாறாக, ஒட்டுமொத்த தொழிலாளர் வர்க்கம் எதிநோக்கும் முதன்மைச் சவாலே அதுதான் ஆகும். பொய் வாக்குறுதிகள், நம்ப வைத்து ஏமாற்றுதல், மனிதரை அடிமைப்படுத்துதல் போன்றன மனித உரிமை மீரல்கள் தோட்டப்புறத்தில் நிகழ்ந்து, ரப்பர்தோட்டத் தொழிலாளர்களை விளிம்புநிலைக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள்.

மேற்குறிப்பிட்ட சிறுகதையின்வழி, மாரிமுத்துவின் பரம்பரை விக்டோரியா தோட்டத்தில்தான் தோன்றி வளர்ந்தது என்று எழுத்தாளரால் கூறப்படுகிறது. மாரிமுத்துவின் தந்தை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்போது ஒப்பந்த அடிப்படையில் மலாயா வந்தவராவார். இங்கு வரும்பொழுது அவருக்கு வயது பதிமூன்று ஆகும். பின்னர் அவர் இங்கேயே திருமணம் புரிந்து, மலாயா விடுதலை அடைவதற்கு முன்னரே தன் இறுதி மூச்சை விட்டு விடுகிறார். மாரிமுத்து வளர்ந்து பெரிய ஆளான பிறகு தன் அப்பாவின் தொழிலையே அதே விக்டோரியா தோட்டத்தில் தொடர்கிறான். அதன் பிறகு எட்டு பிள்ளைகளுக்கு தந்தை ஆகிறான். இப்பொழுது. மாரிமுத்துவின் பிள்ளைகள், ரப்பர் தோட்டத்தில் தம் தாயாருக்கு உதவியாக இருக்கின்றனர். காலங்கள் கடந்தோடிய பின்னர் அவனின் பிள்ளைகள் அவர்களின் தாத்தா ஏற்படுத்தித் தந்த பால்மரம் சீவும் தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்வர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார் சிறுகதை ஆசிரியர். 'திருவாளர் சின்னக்கண்ணு' சிறுகதையின் பால்மரம் சீவும் தோட்டப் பாட்டாளி உருவாகும் பரிணாமத்தினை சி. வடிவேலு மேலும் தெளிவாக விவரித்திருக்கின்றார். "இன்றைய நிலையில் மூன்றாவது தலைமுறையினர் தோட்டத்தில் வசிக்கின்றனர். அவர்களின் ஐந்தாவது வயதில் மங்கு துடைக்கும் அனுபவத்தை பெறுவர். அவர்களின் பத்தாவது வயதில் ரப்பர் பாலை சேகரிக்கும் ஆற்றலை பெறுவர். தொடர்ந்து அவர்களின் பன்னிரெண்டாவது வயதில் ரப்பர் மரத்தை வெட்டும் ஆற்றலை பெறுவர். மேலும் அவர்களின் பதினான்காவது வயதில் அவர்கள் மரத்தை வெட்டி பாலை சேகரிக்கும் முழு ஆற்றலையும் பெற்று விடுவர்".

இந்திய நாளேடான 'ஹிந்து', மலேயாவிற்கு கொண்டுவரப்பட்ட இந்தியத் தொழிலாளர்களை பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் மிகமோசமாக நடத்துகிறார்கள் என்ற செய்தியை வெளியிட்டு உண்மையை நிலைநாட்டியது. இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அத்தியாவசியத் தேவைகள் ஏதும் பிரிட்டிஷ் முதலீட்டாளர்கள் வழங்கப்படவில்லை என்றும் தொழிலாளர்களுக்கென்று என்று சொந்த இருப்பிடம் கிடையாது என்றும் செய்தியை வெளியிட்டு இருந்தது. மேலும், மலேயா நாட்டில் பிறந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கும் அதே நிலையைதான் எதிர்நோக்கினர் என்ற அவலச் செய்தியினையும் அந்நாளேடு வெளிப்படுத்தியது. மலாயாவின் ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையை அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் இந்திய நாட்டின் அரசு பிரதிநிதியாக வி.எஸ் சீனிவாசக சாஸ்திரி அவர்களை மலாயாவிற்கு அனுப்பி வைத்தது பிரிட்டிஷ் அரசு. ஹிந்து நாளேடு வெளியிட்ட செய்தியை உண்மை என்று வி.எஸ் சீனிவாசக சாஸ்திரி உறுதிசெய்தார். மலாயாவில் உள்ள கங்காணி முறை இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு பாதிப்பை விளைவிக்கின்றது என்று வி.எஸ். சீனிவாசக சாஸ்திரி பிரிட்டிஷ் அரசிடம் அறிவித்தார் (ராமசாமி, 1999)².

“தாயும் மகளும்” சிறுகதையில் 'ஹிந்து' நாளிதழ் கொண்டுவந்த செய்தியினை உறுதிப்படுத்தும் சூழல் ஒன்றனை சி. வடிவேல் அமைத்திருக்கின்றார். அவரின் சிறுகதையினில் ஆயக்கொட்டகை (குழந்தைகள் பராமரிப்பு மையம்) தொடர்பான விளக்கம் மிகுந்த வருத்தத்தினை அளிக்கும் வண்ணம் அமைந்திருக்கும். அதிகாலையில் வேலைக்குச் செல்லும் தோட்ட தொழிலாளிகள் தங்கள் குழந்தைகளை ஆயக்கொட்டகையில் விட்டுச் செல்வர். அந்த ஆயக்கொட்டகை, மூன்று அடி உயரமுள்ள வேலிகளால் சூழப்பட்டது. குழந்தைகளால் அங்கிருந்து வெளியேற முடியாத வண்ணம் சுவர் மிக உயரமாக எழுப்பப்பட்டிருந்தது. “வரிசையாக ஊஞ்சல்கள் கட்டப்பட்டு இருந்தன. மேலும் பலகையிலான ஒரு பரந்த மேடை இருந்தது. ரப்பர் மரம் சீவி ஓய்ந்துபோன முன்னாள் தொழிலாளிகளான வயதான மூதாட்டிகள், குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தமிழ்ப்பள்ளி ஆசிரியர்களைவிட அதிகமான கோபம் உடையவர்கள்” என்ற சி.வடிவேலுவின் வரிகள் நெஞ்சை உருக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன.

மலேசிய மருத்துவ கழகத்தின் (Malaysia Medical Association Survey on the Health Care Delivery System in the Plantation Sector in Paninsular Malaysia), தோட்டப்புறங்களில் உள்ள குழந்தைகள் பராமரிப்பு மையம் தொடர்பான ஆய்வின் முடிவானது, தோட்ட உரிமையாளர்கள் நியாயப்பூர்வமாகக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்குவதில் இருந்து தவறிவிட்டனர் என்ற முடிவினை முன்வைக்கின்றது. அவ்வாய்வு முடிவினில், குழந்தைகள் பயன்படுத்தும் வகையில் கழிவறைகள் அமையவில்லை எனவும், குழந்தைகள் உறங்குவதற்கு ஏற்ற இடவசதி அமைக்கப்படவில்லை எனவும், தூய்மையான நீர்வசதி இல்லை எனவும், குழந்தைகள் பராமரிப்பு மையத்தின் கட்டடம் ஏற்படையதாகவும் பாதுக்காப்பாகவும் அமையப்படவில்லை எனவும், மின்சார வசதியற்ற நிலையில் அம்மையம் செயல்படுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மலேசிய மருத்துவ கழகத்தின் அதே ஆராய்ச்சியின்படி, தண்ணீர் வசதியில்லா குறைபாடுகளினால் தொழிலாளர்களிடையே ஆஸ்துமா, உயர் இரத்த அழுத்தம், நுரையீரல் நோய் போன்றன ஏற்பட்டுள்ளன என்று உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. சி.வடிவேலு 'தாயும் மகளும்' சிறுகதையில் தோட்டப்பகுதியில் மின்சாரம் மற்றும் தண்ணீர் வசதி இல்லை என்ற சிக்கலைப் அம்மாகண்ணு என்ற கதாப்பாத்திரத்தின்வழி படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இச்சிறுகதையில்

சுத்தமான குழாய் நீர் பெறுவதில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சிரமங்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர். குழாய் தண்ணீரைப் பல குடும்பங்கள் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று 'இரட்டைபூட்டு' சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தோட்டப்புறங்களில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் குழாய் தண்ணீரரப்பெறப் பல மணி நேரங்கள் வரிசையில் காத்திருக்க வேண்டும் என்றும் பின்னர் அத்தண்ணீரைப் பீப்பாய்கள் மற்றும் வாளிகளில் நிரப்பி வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பது நிதர்சனம் ஆகும். “ஆறு ககலன் வவளி இரண்டை எடுத்துக்கொண்டு மூன்று வீடுகளுக்கு அப்பலிருந்த பீலியிலிருந்து தண்ணீர் பிடித்துக்கொண்டு வந்தாள் அம்மாக்கண்ணு என்று வடிவேல் தனது 'தாயும் மகளும்' சிறுகதையில் நீர் பிரச்சனையை முன்வைத்திருக்கின்றார்.

பல ரப்பர் தோட்டங்கள் நகர்ப்புற பகுதிகளை விட்டு மிக தூரத்திலும் பிரதான சாலைகளை விட்டும் தொலைவில் அமைந்துள்ளன. தொழிலாளர்களின் இருப்பிடம் நகரையும் மற்றும் பிரதானச் சாலைகளை விட்டு தொலைவில் இருப்பது ஒரு ஒடுக்குமுறையே ஆகும். அவர்கள் நகரம் செல்ல முற்படும்போது போக்குவரத்து வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன. அவர்களுக்குப் பேருந்து அல்லது வாடகை கார் வசதிகளும் இல்லை. பல கல் தூரம் நடந்து பேருந்து ஏறும் நிலை உண்டு. தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள் மேல்நிலை கல்வியைத் தொடர இதுவே பெரிய தடையாக அமைகின்றது. 'கண்ணன் புகழக வகுப்பில் படிக்கிறான்' எனும் சிறுகதையில் இப்பிரச்சனை தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளி செல்லும் பேருந்தைத் தவற விட்ட ஒரு தோட்ட தொழிலாளரின் குழந்தையின் துக்கத்தை அச்சிறுகதை விவரிக்கின்றது.

அதிகாலை 4 மணிக்கு எழுந்து ஐந்து மைல்கள் நடந்த பின்னர் முதன்மைச் சாலையை அடைவான் கண்ணன். பட்டணம் நோக்கிச் செல்லும் ஐந்து மணி பேருந்திற்காக காத்திருக்கிறான் அவன். அதிகாலை இருட்டில் பேருந்து வருகின்றது, ஆனால் கண்ணன் ரப்பர் தோட்டம் இருக்கும் சாலை ஓரத்தில் நிற்பதைப் பேருந்து ஓட்டுநர் கவனிக்கவில்லை. பேருந்து நிற்காமல் செல்கிறது. கண்ணன் பேருந்து ஓட்டுனரை நோக்கி “ஏய்.. நிறுத்து நிறுத்து” என்று கையசைத்து கத்துகின்றான். பேருந்து நிற்காமல் தொடர்ந்து சென்றதிலிருந்து, கண்ணன் கத்தியது ஓட்டுநருக்கு விளங்கவில்லை என்று ஊர்ஜிதமானது. பேருந்து கண்ணனை விட்டுச் சென்றது. அடுத்து வரும் பேருந்து காலை மணி ஒன்பதுக்கு என்பதால் கண்ணனால் பள்ளி செல்ல இயலவில்லை என்று சிறுகதை ஆசிரியர் கதையைக் நகர்த்திச் செல்கின்றார். “நேரம் தாமதித்து நான் வகுப்புக்குச் சென்றிருந்தால்... ஆசிரியர் நிச்சயம் என்னைக் கடிவார். நீ ஏன் தாமதமாக பள்ளிக்கு வந்து எனக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறாய்?, நீ மாடு மேய்க்கப் போ, அல்லது ரப்பர் மரம் சீவு, பள்ளிக்கு மட்டும் வராதே என்று திட்டிவார்” என்று கண்ணன் இதற்குமுன் நடந்த சம்பவத்தை அசைபோட்டு மீண்டும் வீட்டுக்குத் திரும்பாமல் ஆற்றங்கரைக்குச் செல்கின்றான்.

தொடக்கநிலை கல்வியை முடித்த தோட்டத் தொழிலாளி ஒருவரின் பிள்ளை இடைநிலைக் கல்வியைப் பட்டணம் சென்று படிப்பதற்கு என்னென்ன சிக்கலை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது என்பதனை மேற்காணும் சிறுகதை வெளிப்படையாக உணர்த்துகின்றது. “இது படிச்சு என்னா கெராணி வேலையா செய்யப்போவது? தமிழ் ஸ்கூல்லே ஆறாம் கிளாஸ் வரைக்கும் படிச்சது போதும். இனிமே உன் கூட மங்கு தொடைக்க கூட்டிட்டுப் போ. அப்படியே மரம் வெட்டிப் பழகிட்டா ஒரு நெரை வாங்கிக் குடுத்திடலாம். மாசம் எம்பது வெள்ளி கெடைக்கும்” என்ற வரிகள் 'தாயும் மகளும்' சிறுகதையில் வெளிப்படுகின்றது. இடைநிலைக் கல்வியைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க இயலாத பெற்றோரின் நிலையினையும் எதிர்பார்ப்பினையும் மேற்குறிப்பிட்ட சிறுகதை நன்றாகச் சித்தரிக்கின்றது.

முடிவுரை

காலனிய ஆட்சியில் மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்தும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின்பால் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கும்போது, தோட்டப்பாட்டாளிகள் விளிம்புநிலை மக்களே என்ற உண்மை புலப்படுகின்றது. பின்காலனிய ஆய்வின் முன்னோடியாகத் திகழும் காயத்திரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக் அவர்கள் ஒடுக்குமுறையினால் விளிம்புநிலை மக்கள் தம் கருத்தையும் வேதனைகளையும் உலப்படுத்த உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தோட்டப்புற மக்கள் அவ்வாறான விளிம்பின் எல்லைக்குச் சென்றுள்ளதை சி.வடிவேலுவின் சிறுகதைகள் உணர்த்துகின்றன. சொந்தமான வீடு இன்றியும், போதிய பாதுகாப்புகள் இன்றியும், குறைந்த வருமானத்தில் ஏழ்மை வாழ்வு வாழ்ந்த தோட்டப்புற மக்கள் விளிம்புநிலை மக்களே ஆவர். மேலும், மின்சாரம், குழாய்நீர் போன்ற அடிப்படை வசதிகளும் இன்றி நோய்வாய்ப்பட்டு மாண்ட தோட்டப்புறப் பாட்டாளிகள் விளிம்புநிலை மக்களே ஆவர். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பல்லாயிரம் பேர்கள் காட்டை அழிக்கும்போது பாம்பு, பூரான், பூச்சி கடித்து மாண்டனர். மலேரியா காய்ச்சல் கண்டு இறந்தனர். யானைக்கால் நோய் பீடித்து செத்தனர். தோட்ட முதலாளிகளின் தாக்குதல்களில் மரணமுற்றனர். கங்காணிகளின் நம்பிக்கைத் துரோகத்தில் மனமுடைந்து இறந்தனர். அவை அனைத்தும் ஆங்கிலேயன் எழுதிய சரித்திரத்தில் இடம்பெற்றதா என்பது கேள்விக்குறியே ஆகும். பின்காலனிய ஆய்வு இவை அனைத்தையும் முதன்மைப் படுத்தியிருக்கின்றது. விளிம்புநிலை மக்களின் தியாகங்களை உலகம் அறிய இவ்வாய்வு வகை செய்திருக்கின்றது. மலேயா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் காலனிய ஆட்சியின்போது நிகழ்ந்த மனித உரிமை மீறல்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. மலாயா நாட்டின் முதல் பிரதமர் துவாங்கு அப்துல் ரகுமான் அவர்களின் ஆட்சியின்போது தோட்ட தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் ஒளி பிறந்தது. இப்போது, மலேசிய நாட்டின் பிரதமர் மாண்புமிகு டத்தோஸ்ரீ நஜிப் துன் அப்துல் ரசாக் அவர்களின் அரசாங்கத்தின்கீழ் இந்திய சமூகத்தின் வாழ்க்கை புது நம்பிக்கை பெற்று மேலோங்கியுள்ளது.

மேற்கோள் நூல்கள்:

1. Karnal Singh Sandhu (1969). *Indians in Malaya*. Cambridge: The Universiti Press.
2. Ramasamy, P. (1999). *Malaysia Thotddat Tolilaalargal; Vaalvum Phoraatdanggalum*. Kuala Lumpur: Sembaruthi Publication.
3. Janagi Raman Manikkam (2008). *The Malaysian Indian Dilemma*. Kuala Lumpur: Janagi Raman Publication.
4. Jain Ravindra, K. (1970). *South Indians on Plantation Frotier in Malaya*. New Haven: Yale University Press.
5. Vadivel, S. (1970). *Iruṅṅa ulakam [Dark world]*. Seremban: Barathi Publication.
6. Kalaimuthu, K (2008). *Malēciya intiyarkaḷ [Malaysian Indians]*. Kuala Lumpur: Tamil Sangam of Malaysia
7. Vadivel, S. (1981). *Putiya pātai [New path]*. Seremban: Barathi Publication. Retrieved from <https://jan.ucc.nau.edu/~sj6/Spivak%20CanTheSubalternSpeak.pdf>